

Forfatter: Scharling, Carl Henrik

Titel: BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1862-12-31/1863-01-01)

Citation: Scharling, Carl Henrik: "BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1862-12-31/1863-01-01)", i *Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve*, NYT NORDISK FORLAG, s. 337. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002063487-000-shoot-L002063487000000101.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Amsterdam. Syhresterdag 1862.

Kjæreste Fader!

Den sidste Dag i Aaret har jeg feiret med en Pilgrimsfart til Peter den Stores Hytte i Zaandam, hvorfra jeg netop nu vender tilbage. Skjøndt jeg er noget træt, vil jeg dog helst benytte dette Par Øieblikke, hvor jeg er alene, til at skrive til Dig og sige Dig og Eder Alle af Hjertet Tak for det gamle Aar, først for de kjære Dage, jeg tilbragte i Eders Midte i Sommer, og dernæst for al den Kjærlighed, hvormed I tænker paa mig under min Fraværelse. — Det er vidunderligt smukt Veir idag, Himlen er saa klar og blaa, Solen skinner med saa gylden Glands; jeg vender Blikket tilbage over det svundne Aar og skuer paa den Erindringens Farveglands, som hviler derover, og takker Gud af et fuldt Hjerte for al den Velsignelse, han har tildeelt mig deri, og jeg siger da med den gamle Psalme, som Du lod mig lære i min Barndom:

»Det gamle Aar, det er mig Borgen for Herrens Naade i det nye«.

Nytaarsdag 1863.

Glædeligt Nytaar, Du min elskede Fader, og glædeligt Nytaar for Dit hele Huus! Gid det maa blive et rigeligt Naadeaar fra Herren, rigt paa Hans Velsignelse og Eders Glæde i ham. Om vi atter skulle sees Ansigt til Ansigt i dette kommende Aar, eller om vi kun i Aanden skulle udvexle Tanker og s. 338Følelser, veed jeg ikke. Det Besøg, som jeg gjorde i det svundne Aar i Hjemmet, har snarere forøget end dæmpet min Længsel efter Eder. Men hvad enten jeg er ἀπών eller πάρων τῷ σώματι saa tænker jeg med Kjærlighed paa Eder og haaber paa et frydefuldt Gjensyn.

Jeg har hørt en græsselig kjedelig Nytaarsprædiken idag (paa Hollandsk). — Prædikenen handlede kun om, at vi maa skynde os og skynde os — jeg sad og ønskede, at bare Præsten selv vilde skynde sig med at faa den endeløse Prædiken færdig. Den var forresten karakteristisk nok for den reformerte Kirke, der udmærker sig ved en vis Rastløshed (Missioner, Søndagsskoler o. s. v.), der ofte bringer mig til at tænke paa: Martha, Martha, Du gjør Dig Bekymring og Uro for mange Ting: kun Eet er fornødent. Det synes mig da, at vor kjære lutherske Kirke besidder mere af den stille Marialytten ved Herrens Fødder.

— Med min Helbred gaar det atter, Gud være lovet, godt, og jeg haaber, at det maa saa vedblive.

Fra Professor Hammerich havde jeg Brev iforgaars. Det kom mig rigtignok heelt uventet og undrede mig, thi hvis jeg ikke havde syslet med Besvarelsen af de Spørgsmaal, som han der forelægger mig, veed jeg ikke ret, hvad jeg skulde have bestilt her i Holland. Dog maa Du foreløbigt takke ham; jeg skal senere selv svare ham.

Mit Brev i Illustreret Tidende var da svulmet op til en (med Hensyn til Honoraret) høist glædelig s. 339Størrelse. Adskillige Trykfeil var der jo (den værste i næstsidste Spaltes sidste Linie — Livet for Barnet), men jeg trøster mig med, at Læserne i Illustreret Tidende gjøre ikke saa grundige Studier, at de jo nok fare hen over den Slags Feil uden at mærke dem. Iøvrigt ønsker jeg ikke, at Delbanco udstykker eller forandrer Dato'erne over Brevet. — Hvad de smaa Skødesløsheder i det andet Manuscript angaaer, da gjør Du mig en Tjeneste ved at rette dem, ligesom det staaer Dig frit for at udstrege, hvad der ikke behager Dig.

Bøgerne har jeg da modtaget og takker Dig meget derfor. Brandt's blev meget glade over Psalmerne.

Peters Bog har jeg læst med megen Glæde; Du maa takke ham meget for den fra mig, naar Du skriver ham til. Jeg skal naturligvis ogsaa selv skrive, men vilde dog helst vente, til han sikkert har faaet Roeskilde. »Fra Drømmenes Land« har jeg kun læst Begyndelsen af; den er skrevet i Sørenkirkegaardsk Form, som ikke huer mig, undertiden en vis blaseret Ironi — dog er jeg ikke kommen saavidt endnu, at jeg kan see, hvor han egentlig vil hen. En overfladisk lagttager kunde vel nok faa den Tro, at jeg havde skrevet den, saaledes f. Ex. S. 42, hvor Helten kommer ud i Søndermarken og finder en Bænk, hvorfra man seer ud over Amager og Kallebodstrand. Og saa forekommer der vel ogsaa en Deel andre Tanker og Betragtninger i Bogen, der kunne minde Noget om »Folkvar«. Men det hele Sprog, den hele Behandling er dog saa forskjel-s. 340lig, at man snart maatte komme til anden Indsigt. Forøvrigt nægter jeg ikke, at der er megen Dygtighed i Bogen, men nogen endelig Dom over den kan jeg som sagt ikke fælde, da jeg først er midt i den. Den Anmeldelse, som »En Omvei« har fundet i den svenske Avis, glædede mig meget. Jeg troer ogsaa nok, at Peter besidder ikke ringe Begavelse til poetisk Fremstilling, og at Du ikke har Ret, naar Du betragter det mere som en Tidsfordriv, der afholder ham fra alvorligere Arbeide. Hans Bog vil maaske ikke finde mange Læsere, men jeg troer nok, at han vil finde saadanne Læsere, som ville paaskønne den.